

Arrest

nr. 179 520 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de stad Lier.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Lier van 7 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 september 2016.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep.

1.1. De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt, die zo nodig ambtshalve door de Raad dient te worden opgeworpen.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 24 augustus 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verweerder richt op 9 september 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verweerder kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verweerder bij zijn vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert en stukken voegt, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verweerder de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de beslissing – dan wel in voorkomend geval de nota met opmerkingen –, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van 17 november 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verwerende partij licht toe dat zij alsnog het administratief dossier en een nota aan de Raad heeft overgemaakt en stelt dat hieruit blijkt dat zij de bestreden beslissing heeft genomen in uitvoering van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (FOD Binnenlandse Zaken), zodat zij binnen de perken van haar bevoegdheid is gebleven. De verzoekende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

1.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad geen rekening kan houden met stukken die de verwerende partij voor het eerst voegt bij de vraag tot horen, kan zij zich niet verschuilen achter het gegeven dat de gemachtigde van de staatssecretaris haar de instructie zou hebben gegeven tot het louter afleveren van de bestreden bijlage 20 en dat de beslissing in wezen aldus niet door haar werd getroffen, doch door de gemachtigde van de staatssecretaris. Zoals in de beschikking reeds uitgebreid werd uiteengezet, is de bestreden bijlage 20 tot stand gekomen in uitvoering van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarin een autonome bevoegdheid voor verweerder is vervat. Het enkele gegeven dat de gemachtigde van de staatssecretaris in een schrijven zou hebben bevestigd dat verweerder de thans bestreden beslissing kan uitvaardigen, maakt niet dat verweerder zou hebben gehandeld in de hoedanigheid van gedelegeerde van de gemachtigde van de staatssecretaris. De Raad kan verder enkel vaststellen dat verweerder op geen enkele wijze ingaat op de uiteenzetting in de beschikking, waarin de Raad heeft aangegeven waarom verweerder in het kader van een aanvraag conform artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet niet over de vereiste bevoegdheid beschikt om de thans bestreden beslissingen te treffen.

1.6. Gelet op bovenstaande, brengt verweerder geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat in casu sprake is van een onbevoegde steller van de akte. De beschikking blijft derhalve overeind.

De bestreden bijlage 20 wordt vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de stad Lier van 7 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA